बार्हस्पत्यो भरद्वाजः।वैश्वानरोऽग्निः। त्रिष्टुप्, (७ प्रस्तारपंक्तिर्वा)

अहंश्च कृष्णमहुरर्जुनं च वि वेर्तेते रर्जसी वेद्याभिः।

वैश्वानरो जायमानो न राजावतिर्ज्योतिषाग्निस्तमाँसि॥ ६.००९.०१

वेद्याभिः- वयुनैः। अहश्च कृष्णमहरर्जुनं च- अहोरात्रम्। रजसी- द्यावापृथिव्यौ च। वि वर्तेते-परिवर्तेते। वैश्वानरः- सर्वनरिहतोऽग्निः। राजा- नृपः। न- इव। जायमानः। अग्निः। ज्योतिषा। तमांसि- अन्धकारान्। अतिरत्- बाधते॥१॥

नाहं तन्तुं न वि जानाम्योतुं न यं वयन्ति समरेऽतमानाः।

कस्य स्वित्पुत्र इह वक्तवानि पुरो वदात्यवरेण पित्रा॥ ६.००९.०२

समरे- सङ्गमने। अतमानाः- चेष्टमानाः शक्तयः। यम्- यत्। वयन्ति- सृजन्ति। तत्। नाहं तन्तुं न वि जानाम्योतुम्- कारणकार्यं नाहं जान इति भावः। तन्तवः पटस्य प्रागायत्तानि सूत्राणि। ओतवस्तिरश्चीनानि सूत्राणि। कस्य स्वित्। परः- श्रेष्ठतरः। पुत्रः। अवरेण। पित्रा- जनकेन शिक्षितः सन्। इह- अत्र। वत्तवानि- अस्मिन् विषये वक्तव्यानि। वदाति- वक्ष्यति॥२॥

स इत्तन्तुं स वि जानात्योतुं स वत्तवीन्यृतुथा वदाति।

य ईं चिकेतद्मृतस्य गोपा अवश्चरन्परो अन्येन पश्चन्॥ ६.००९.०३

यः। अमृतस्य- अमृतत्त्वस्य। गोपाः- पालकः सन्। परः- श्रेष्ठः सन्। अन्येन- इतरेण शुद्धात्मरूपेण। पश्यन्- साक्षी सन्। अवश्चरन्- उपाधिना संसारेपि सरन्। ईम्- एतत्। चिकेतत्- ज्ञातवान्। सः- सोयमात्मा। इत्- एव। तन्तुं ओतुम्- कारणकार्यम्। वि जानाति। सः। वक्तवानि- वक्तव्यानि। ऋतुथा- यथाकालम्। वदाति- ब्रवीति। अत्र निरुपाधिक आत्मा परः पुत्रः। सोपाधिक आत्मा अवरः पिता। सोपाधिकस्याध्यात्मसाधनेन चित्तशुद्धिर्निरुपाधिकस्यात्मनोऽवगतिः।

तस्मात् तो कारणकार्यवद्भातः । तस्मात्तयोः पितृपुत्रत्त्वं कल्प्यते । गर्भ इव सुभृत इत्यात्मनः पुत्रत्त्वं जीवस्य कल्प्यत इतरत्रापि श्रुतो ॥३॥

अयं होतां प्रथमः पश्यंतेममिदं ज्योतिरुमृतं मत्येषु।

अयं स जेज्ञे ध्रुव आ निष्त्तोऽमर्त्यस्तुन्वा ३ वधीमानः ॥ ६.००९.०४

अयम्- एषः । होता- देवाह्वाता । प्रथमः- मुख्यः । इमम्- एतम् । पश्यत । इदम्- एतत् । मर्त्येषु-मनुष्येषु । अमृतम् । ज्योतिः । सोयम् । ध्रुवः- सनातनः । अमर्त्यः- अमरः । तन्वा- स्वदेहेन । वर्धमानः । आ- समन्तात् । निषत्तः- निषण्णः । जज्ञे- जातः ॥४॥

ध्रुवं ज्योतिर्निहितं दृशये कं मनो जविष्ठं पतर्यत्स्वन्तः।

विश्वे देवाः समनसः सकेता एकं कर्तुमभि वि यन्ति साधु॥ ६.००९.०५

पतयत्सु- प्राणिषु । अन्तः- अन्तर्द्द्ये । ध्रुवम्- सनातनम् । ज्योतिः । दृशये- दृशनार्थम् । निहितम् । मनो जिवष्ठम्- मनसो वेगवत्तरम् । नैनदेवा आध्रुवन् पूर्वमर्षत्तद्धावतोन्यानत्येति तिष्ठदिति श्रुतेः । विश्वे- सर्वाः । देवाः- द्योतनशक्तयः । समनसः- सहृद्याः । सकेताः- सप्रज्ञाः । एकम्- एकाम् । क्रुम्- प्रज्ञाम् । साधु । अभि वि यन्ति- प्राप्नुवन्ति ॥५॥

वि मे कणी पतयतो वि चक्षुर्वी ३दं ज्योति ईदंय आहितं यत्।

वि में मनश्चरित दूरआधीः किं स्विद्धक्ष्यामि किमु नू मेनिष्ये॥ ६.००९.०६

यत्- यदा। इदम्- एतत्। ज्योतिः। हृद्ये। आहितम्- स्थापितम्। तदा। मे- मम। कर्णा- कर्णों। वि- विविधम्। पतयतः- पततः। चक्षुः। वि- विविधं पति। मे- मदीयम्। मनः। दूर आधीः- दूरे आध्यानं कुर्वत्। वि- विविधम्। चरित- सरित। किंस्वित्- किं वा कथं वा। वक्ष्यामि। किम्। मिनष्ये- चिन्तियष्यामि। न तत्र चक्षुर्गच्छिति न वाग्गच्छिति नो मनः। न विद्यो न विजानीमो यथैतद्नुशिष्यात्॥ इति हि तलवकारे। अथवा अस्य मन्त्रस्यायमर्थः- अस्मिन् ज्योतिषि हृद्ये आहिते श्रोत्रादिकं विगतपतनं भवित। एविमिन्द्रियिनरोध उच्यते॥६॥

विश्वे देवा अनमस्यन्भियानास्त्वामेग्ने तमीस तस्थिवांसम्।

वैश्वान्रौऽवतूत्ये नोऽमर्त्योऽवतूत्ये नः॥ ६.००९.०७

अग्ने। त्वाम्। तमित- अन्धकारेपि। तिस्थिवांसम्- सन्मार्गे नयनाय स्थितम्। विश्वे देवाः- सर्वे देवाः। भियानाः- अन्धकारभीताः। अनमस्यन्- ववन्दिरे। वैश्वानरः- सर्वजनिहतः। नः- अस्मान्। ऊतये- रक्षायै। अमर्त्यः- अमरः। अवतु- रक्षतु॥७॥

